

Lise Stang Lund: en presentasjon

Jeg fikk en god start på mitt kunstneriske virke etter endt hovedfag på SHKS i desember 1997, med ett års arbeidsstipend for yngre kunstnere og etterhvert et utsmykkingsoppdrag hvor jeg brukte optiske glasstaver for første gang. Jeg har siden dette i hovedsak arbeidet med disse glasstavene, enten i ren form eller laminert med fotografier. Lys- og skyggevirksomheter har opptatt meg helt siden hovedfaget, og glass er et veldig givende materiale å arbeide med i en slik sammenheng. Glassets prismekvaliteter, glassets evne til å fange og videresende lys, har etterhvert blitt mer og mer viktig i mine arbeider.

Glass og fotografi

Veggutsmykkingen fra 1999 på Hafstad videregående skole i Førde består av mange innfelte glasstaver i en betongvegg. Stavene er laminert med små fotografier og tekster, og fungerer som små titteskap. Bildet lukkes inne i glasset som en hemmelighet, og tilskueren må komme kloss innpå for å få sett, hvilket gir en veldig privat kunstopplevelse. Glasstavens innersider speiler og forvrenger fotografiet, rette linjer blir buede, og linjene beveger seg når tilskueren rører på seg. Det er vanskelig å se hvor bildet slutter og speilingen begynner. Opplevelsen er i slekt med å se inn i et kaleidoskop.

I min fotografering jakter jeg på de detaljer som unnslipper det flyktige blikk. Jeg søker ornamentet heller enn bildet, og går så tett innpå motivene at de fremstår mer som abstraksjoner enn fotografert virkelighet. Dette kommer frem i "Periskop"-serien fra 2001, som hadde sitt utgangspunkt i temaet "H₂O-vann" til Galleri F15s Tendensutstilling. I strandkanten vinterstid fotograferte jeg et mylder av vakre former, iskledte stener, smeltende isblokker, rim på is og sten, ornamenter av vann. Isen fanget lyset vidunderlig, slik glasset gjør det. Ved fremkallingen av bildene fikk jeg en underlig opplevelse; graden av abstraksjon var blitt så stor at jeg selv begynte å tvile på deres ekthet.

Glass, lys og betong

Arbeidet "Rullestein" fra 2001 ble laget for Norske Kunsthåndverkeres jubileumskonkurranse "Trilleverk", og vant en 1. pris. Her er glasstavene løse elementer, som rullestokker under en båt, bærende en grovhugget sten av granitt. Når lyset treffer, blir glasset levende og gnistrer til. Innsiden av glasstavene skimrer i illusorisk sølv og reflekterer lyset i fine mønstre. I kontrast ligger granitten der, som en levning, konkret, ugjennomtrengelig, grov.

I 2004 fikk jeg mitt andre utsmykkingsoppdrag med to sitte-/ klatreskulpturer på Kastellet barne- og ungdomsskole i Oslo. Utgangspunktet mitt var en liten "tenkesten" fra 1999 i myke spente former. Den var opprinnelig skapt for håndens berøring, lik en slepet sten funnet på stranden. Denne formen ble forstørret til kroppsstørrelse på nær 2 meter lengde. Det ble støpt to eksemplarer i innfarget betong, og formene ble til sist vannslipt. Skulpturene ble montert oktober 2004, og er i stadig bruk av entusiastiske unger.

De seneste arbeidene er fra min separatutstilling "Kvadrat" på Nordenfjeldske Kunstindustrimuseum i april 2005. Her ville jeg rendyrke et uttrykk basert på møtet mellom glass og lys. Jeg brukte et halvtransparent planglass som fanger lysmønstre i flaten. Disse "lysbildene" dannes av belyste glassbiter limt fast bak planglasset, som avhengig av form gir ulike mønstre. Bildene avhenger også av lyskilde: lysstoffrør gir jevn myk lysflate, mens halogenlys gir mer dramatiske skyggevirksomheter. Bildene endrer seg også ettersom man beveger seg i forhold til flaten, og denne foranderligheten er kanskje noe av det som fascinerer meg mest.